

- © Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.
- © The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.
- © La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

Hoti v. Croația - [63311/14](#)

Hotărârea din 26.4.2018 [Secția I]

Articolul 8

Obligații Pozitive

Articolul 8-1

Respectarea vieții private

Migrant apatrid aflat în imposibilitatea de a-și regulariza statutul de rezident ca urmare a destrămării statului predecesor, în ciuda multor ani de ședere tolerată: *încălcare*

În fapt – În 1962, reclamantul s-a născut în regiunea autonomă Kosovo, în fosta Republică Socialistă Federativă Iugoslavia (SFRY). Părinții săi erau refugiați politici din Albania. În 1979, acesta s-a mutat în Croația, parte a SFRY la acel moment, și de atunci trăiește acolo.

Reclamantul este apatrid. Pe durata existenței fostei SFRY, statutul său de rezident în Croația era reglementat prin recunoașterea efectelor domicilierei sale în Kosovo și prin statutul de refugiat acordat părinților săi de către autoritățile locale de acolo. Totuși, ca urmare a destrămării fostei SFRY, statutul său de rezident a parcurs mai multe etape și regimuri juridice. El a solicitat obținerea cetățeniei croate și a permisului de ședere permanentă, însă ambele cereri i-au fost respinse.

Începând cu anul 2011, statutul său depindea de prelungirea anuală a permisului de ședere temporară acordat din motive umanitare. Potrivit Legii cu privire la regimul străinilor, pentru a-și prelungi șederea din motive umanitare, reclamantul avea nevoie de un document de călătorie valabil sau, în lipsa acestuia, de consimțământul Ministerului de Interne, care era unul discreționar. În 2014 i-a fost refuzată o prelungire, pentru că acesta nu prezentase un document de călătorie valabil, chiar dacă putea călători în Kosovo pentru a obține un astfel de document. Reclamantul a contestat această decizie fără succes în fața tribunalelor naționale.

În drept – Articolul 8: Reclamantul era șomer, de vreme ce perspectiva sa de a-și găsi un loc de muncă era obstrucționată *de facto* în lipsa regularizării regimului său de ședere. Prin urmare, perspectiva acestuia de a beneficia de dreptul la asigurare medicală sau la pensie a fost afectată într-un mod negativ. În aceste circumstanțe, având în vedere în special vârsta înaintată a reclamantului și faptul că acesta trăise în Croația timp de aproape patruzeci de ani, fără a avea nicio legătură formală sau *de facto* cu o altă țară, incertitudinea statutului său de rezident i-a afectat în mod negativ viața sa privată.

Deși reclamantul nu fusese supus unui proces de anulare a statutului său de rezident, cazul său prezenta unele similitudini cu cel al reclamantilor din *Kurić și alții v. Slovenia*, de vreme ce avea în vedere o situație juridică și factuală complexă și deosebită referitoare la regularizarea statutului străinilor care locuiau în Croația, ca urmare a destrămării fostei SFRY.

Mai mult, reclamantul era apatrid. Deși nu fusese regularizat, statutul său de rezident în Croația era tolerat de către autoritățile croate de mai mulți ani. Acesta nu putea fi comparat cu cel al altor unor alți posibili imigranți care doreau să-și regularizeze statutul de rezidenți în Croația.

Problema principală care trebuia examinată în acest caz, având în vedere circumstanțele în ansamblu, era dacă autoritățile croate au asigurat o procedură efectivă și accesibilă sau o combinație de proceduri care să-i permită reclamantului soluționarea problemei referitoare la interesele sale cu privire la viață privată din perspectiva șederii și a statutului său ulterior în Croația.

În conformitate cu dreptul național relevant, apatrizilor nu li se cerea să dețină un document de călătorie valabil la solicitarea unui permis de ședere permanentă în Croația. Totuși, acest fapt avea o importanță redusă, pentru că la solicitarea permisului de ședere permanentă, persoanele apatride trebuia să fi stat cinci ani neîntreruși în Croația și un document de călătorie valabil. Astfel, în realitate, contrar principiilor deduse din Convenția ONU privind statutul apatrizilor*, aceștia, erau obligați să îndeplinească cerințele care, la fel ca în cazul reclamantului, nu puteau fi îndeplinite din cauza statutului lor.

Insistența autorităților croate cu privire la obținerea de către reclamant a unui document de călătorie de la autoritățile din Kosovo odată ce apatridia acestuia era evidentă din certificatele sale de naștere eliberate de către autoritățile din Kosovo în 1987 și 2009 era dificil de înțeles. Mai mult, autoritățile croate nu au considerat necesară asigurarea asistenței administrative pentru a facilita contactul reclamantului cu autoritățile din altă țară pentru rezolvarea situației sale în condițiile prevăzute de instrumentele internaționale la care Croația era parte.

Cu privire la prelungirea șederii temporare a reclamantului din motive umanitare prin consimțământul Ministerului, un asemenea consimțământ era unul pur discreționar, care nu era exercitat în mod consecvent și care părea să ignore particularitățile cazului reclamantului și contextul vieții sale private. De asemenea, instanțele naționale nu au avut în vedere aceste aspecte la examinarea plângerilor reclamantului.

În consecință, statul reclamat nu și-a respectat obligația pozitivă de a asigura o procedură efectivă și accesibilă sau o combinație de proceduri care i-ar permite reclamantului să-și clarifice problemele referitoare la șederea și statutul său în Croația, cu o evaluare adecvată a intereselor ce decurg din viața sa privată în baza articolului 8.

Concluzie: Încălcare (unanimitate).

Articolul 41: EUR 7,500 cu titlu de prejudiciu moral.

(Vezi *Kurić și alții v. Slovenia* [MC], [26828/06](#), 26 iunie 2012, [Nota informativă 153](#); și *Abuhmaid v. Ucraina*, [31183/13](#), 12 ianuarie 2017, [Nota informativă 203](#)).

* Convenția Națiunilor Unite privind statutul persoanelor apatride (UNTS, vol. 360, p. 117), 26 aprilie 1954 (la care Croația a aderat pe 12 octombrie 1992, prin succesiune).